

حق ایران است که برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای خود را توسعه دهد

سخنگوی سازمان انرژی اتمی گفت: حق ایران است که برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای خود را توسعه دهد.

به گزارش سایت خبری پرسون، بهروز کمالوندی، معاون امور بین الملل، حقوقی و مجلس سازمان انرژی اتمی در یادداشتی نوشت: در ساعات پایانی روز یکم آذرماه اجلاس شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین قطعنامه ضد ایرانی را که بانیان آن آلمان، فرانسه، انگلیس و آمریکا بودند، بدون اجماع و با رأی نسبتاً ضعیف به تصویب رساند. بانیان قطعنامه که در راستای سیاست‌های فشار خود پیش‌نویس این قطعنامه را پیش از سفر مدیرکل آژانس به ایران تهیه کرده و در روز پایانی سفر آقای گروسی آن را رسانه‌ای کرده بودند، برای جلب‌نظر کشورها و پیوستن کشورهای بیشتری به این قطعنامه کار سختی در پیش داشتند. به همین دلیل بخش‌هایی از پیش‌نویس قبلی را حذف یا کم‌رنگ کرده بودند.

با این حال و باوجود فشارهای همه‌جانبه سیاسی با روش‌های تهدید و تطمیع بر کشورهای عضو شورا نتوانستند حتی آرای مثبت کاهش‌یافته قطعنامه قبلی خود را تکرار کنند؛ به‌طوری که از ۳۵ کشور عضو شورای حکام ۱۹ کشور به این قطعنامه رأی مثبت دادند. این در حالی است که کشورهای مهم یا نسبتاً مستقل در سمت ایران قرار گرفتند، علاوه بر چین، روسیه، بوركینافاسو و ونزوئلا که به این قطعنامه رأی منفی دادند، ۱۲ کشور دیگر شامل کشورهای مهمی چون برزیل، هند، آفریقای جنوبی، اندونزی، الجزایر، بنگلادش، پاکستان، تایلند، ارمنستان، غنا، مصر و کلمبیا باوجود همه فشارهای سنگین سیاسی کشورهای اروپایی و آمریکا چه در وین و چه در پایتخت‌های آن‌ها به قطعنامه رأی مثبت ندادند.

این روند افزایشی فشار سه کشور اروپایی و آمریکا در حالی دنبال می‌شود که این کشورها هیچ‌گاه به تعهدات خود چه در برجام و چه تعهدات بین‌المللی دیگر پایبند نبوده‌اند. نمونه‌های فراوانی از این سیاست‌های ظالمانه را می‌توان در قبال قضیه فلسطین دید که ضمن حمایت همه‌جانبه از قصابان تل‌آویو و همراهی با آنان در نسل‌کشی حتی برای دادگاه بین‌المللی کیفری هم که قرار بازداشت جانین را صادر کرد، خط‌و‌نشان کشیده و اعضای آن را تهدید به تحریم می‌کنند. صدالبته که این رویکرد ناپسند تاکنون به نتیجه موردنظر آنان منتهی نشده است و در مورد اخیر درخصوص ایران دو نتیجه مشخص داشته که به‌طور عقلایی آن‌ها باید تاکنون متوجه آن شده باشند.

این دو نتیجه مشخص عبارت است از «کاهش تعداد کشورهای حمایت‌کننده از قطعنامه‌های ارائه شده هر بار نسبت به دفعه قبل» و نیز «افزایش سطح و میزان غنی‌سازی و توسعه زیرساخت‌های صنعت هسته‌ای ایران هر بار بیشتر از قبل».

بنابراین با درنظر گرفتن این دو نتیجه کاملاً مشخص است که سیاست و رویکرد فشار آنان راه به جایی نمی‌برد، به‌ویژه اینکه این‌بار طرف‌های غربی حتی یک فرصت ایده‌آل را که در نتیجه پیشنهاد مدیرکل آژانس ایجاد شده بود، به‌دلیل رویکرد غیرعقلایی ناشی از عدم شناخت درست شرایط بین‌المللی و واقعیت‌های صنعت هسته‌ای ایران از دست دادند.

مدیرکل با هدف کنترل تنش و ایجاد فضای تفاهم و همکاری که بتواند به حل موضوعات باقیمانده پادمانی نیز منجر شود، در سفر خود پیشنهاد داده بود که ایران موقتاً ذخایر ۶۰ درصد خود را برای یک مدت کوتاه افزایش ندهد تا فضای تعاملی برای کار بیشتر از جمله زمینه برای حل‌وفصل موضوعات باقیمانده پادمانی ایجاد شود. کما اینکه این پیشنهاد به‌صورت شفاهی بود، مشروط به اینکه این اقدام کوتاه مدت باشد و نه بیشتر از یک‌ماه و ثانیاً زمینه‌ساز حل مشکلات باقیمانده پادمانی باشد و توقفی در تولید و غنی‌سازی در هیچ سطحی از جمله ۶۰ درصد به وجود نیاید. ثالثاً اقدامات تعاملی آژانس و کشورهای اروپایی را به دنبال داشته باشد.

جمهوری اسلامی ایران با لحاظ این شروط بود که با پیشنهاد مدیرکل توافق کرد و مقرر شد در صورت ایجاد زمینه بعد از اجلاس شورای حکام اقدامات عملی از جانب ایران آغاز شود. همچنین ایران پیشنهاد کرد برای خاتمه دادن به موضوع بازرسان باوجود اینکه لغو انتصاب بازرسان قبلی براساس ماده ۹ موافقتنامه پادمان از حقوق مسلم حاکمیتی ایران بوده، چهار بازرس جدید البته غیر از بازرسان لغو انتصاب شده قبلی از طرف آژانس برای بررسی انتصاب به ایران معرفی شوند. مدیرکل که نسبت به عملی بودن ایده و ابتکار خود اطمینان بالایی داشت، در پایان سفر دو روزه خود با این احساس و اطمینان که با دستی پر برای ایجاد فضای تعاملی به وین برمی‌گردد، تهران را ترک کرد.

در طول سفر مدیرکل و بازدید او از مجتمع‌های غنی‌سازی شهید دکتر علی‌محمدی و شهید مهندس احمدی روشن، ماشین‌های پیشرفته از انواع مختلف به ایشان نشان داده و گفته شد که ظرفیت صنعتی هزاران ماشین نصب شده کشورمان در صورت اتخاذ رویکرد تقابلی از جانب سه کشور اروپایی بلافاصله با تزریق گاز فعال خواهند شد.

برخلاف دفعات قبل این‌بار مدیرکل در مراجعت از ایران کنفرانس خبری و مصاحبه‌ای که معمولاً با مصاحبه‌های وی در تهران متفاوت است، برگزار نکرد. ضمن اینکه گزارش وی هرچند همچنان موضوعات ادعایی ناشی از القائات دشمنان ایران را تکرار می‌کرد، اما به مراتب بهتر از گزارش‌ها قبلی او بود و آقای آپارو معاون پادمانی وی نیز در جلسه توضیحات فنی، گزارش مثبتی در برابر اعضای شورا ارائه کرد. همه اینها زمینه سوءاستفاده از گزارش مدیرکل از جانب غربی‌ها را به حداقل ممکن کاهش می‌داد.

با این حال سه کشور اروپایی و آمریکا تلاش‌های زیادی انجام دادند تا با افزایش کسورهای که به قطعنامه رأی مثبت می‌دهند به نوعی قدرت‌نمایی کنند که خوشبختانه در این زمینه به دلایلی که گفته شد به نتیجه دلخواه نرسیدند. در حقیقت اگرچه گزارش مدیرکل و توضیحات جلسه فنی معاون وی نمی‌توانست مبنای حقوقی و فنی لازم برای طرح قطعنامه را فراهم کند، اما باوجود این واقعیت، آن‌ها با زیر فشار گذاشتن تعدادی از کسورها قطعنامه را به تصویب رساندند؛ قطعنامه‌ای که از ایران خواسته برای حل مسائل باقیمانده پادمانی که البته خود با رویکرد سیاسی مانع انجام آن شده‌اند، همکاری کند و از مدیرکل آژانس خواسته شده است که گزارش جامعی را در خصوص موضوعات گذشته و حال تا اجلاس بعدی یعنی فروردین‌ماه سال آینده یا حداکثر بهار سال بعد به شورای حکام ارائه کند.

اما اتفاقی که روی زمین خواهد افتاد این است که تا ۴ یا ۶ ماه آینده با فعال شدن هزاران ماشین جدید سانتریفیوژ سرعت غنی‌سازی افزایش می‌یابد، زیرساخت‌های جدید ایجاد می‌شود و برخی اقدامات دیگر که در حوصله این نوشتار نیست. بدین‌ترتیب طرف‌های غربی که به دنبال عقب راندن برنامه هسته‌ای ایران بوده‌اند، با واقعیت دیگری یعنی برنامه‌ای به مراتب گسترده‌تر و پیشرفته‌تر هم به لحاظ کمی و هم کیفی مواجه خواهند شد، امری که قطعاً موجب خوشحالی آن‌ها نخواهد شد. توصیه ما به این کسورها، فراموش کردن دوره‌های استعماری و زورگویی و وارد شدن به دوره منطق و عدالت است. ایران چیزی فراتر از حقوق خود یعنی لغو تحریم‌های ظالمانه و بهره‌مندی از یک صنعت هسته‌ای صلح‌آمیز کمک‌کننده به اقتصاد، سلامت و رفاه مردم نمی‌خواهد. ملت ما در برابر این فشارهای ظالمانه تسلیم نمی‌شود. آن‌ها باید شناخت بهتری از ملت صلح‌دوست ایران داشته باشند. دوران استعماری سپری شده است، باید از افکار قرون نوزده‌ای خارج شوند تا بتوانند واقعیت‌ها را درست آنطور که هست، ببینند.

حرف پایانی اینکه این حق ایران است که برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای خود را توسعه دهد و علی‌الاصول هیچ کسوری را بخصوص هنگامی که سازوکارهای بین‌المللی مانند معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای را پذیرفته و با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی موافقتنامه جامع پادمان امضا کرده و همه فعالیت‌های هسته‌ای خود را برای ایجاد اطمینان نسبت به عدم انحراف تحت‌نظارت جامع آژانس قرار داده است، نمی‌توان از حقوق خود محروم یا آن را محدود کرد. ایران تنها حقوق خود را می‌خواهد، نه چیز بیشتر و از آن نیز کوتاه نخواهد آمد، بنابراین توصیه ما کوتاه آمدن این کسورها از مواضع مستکبرانه است و اینکه اجازه دهند که آژانس به‌عنوان یک سازمان حرفه‌ای بین‌المللی بدون فشار و تهدید وظیفه نظارتی و البته حمایتی خود را مطابق با اساسنامه خود دنبال نماید.

هنوز برای تعامل و همکاری و کنار گذاشتن رویکرد فشار و تهدید فرصت باقی است و ایران در عین اینکه خود را برای مقابله با تهدیدها آماده کرده است، تعامل را به تقابل ترجیح می‌دهد.